

[Indenrigsministeren]

det, man kalder en seriøs køber, til denne pris, og hvor man så skal spørge kommunen, om den vil købe til samme pris.

Da disse erhvervelser finder sted uden tilsynsmyndighedernes godkendelse, jfr. indenrigsministeriets seneste cirkulære af den 13. december 1976 om generelt samtykke ved erhvervelse af fast ejendom, må jeg her afstå fra en konkret vurdering af købsprisen rimelighed. Jeg skal blot understrege, at tilbudssystemet har til hensigt at sikre kommunens byplanmæssige og byudviklingsmæssige interesser, og da kommunerne må være de nærmeste til at vurdere prisen og varetagelsen af disse interesser, så har indenrigsministeriet som tilsynsmyndighed ikke ment og mener fortsat ikke, at der netop inden for dette område, kommunal ejendomserhvervelse, skal finde konkrete godkendelser sted. Hermed er ikke sagt, at tilsynsmyndigheden generelt er afskåret fra at gribe ind, såfremt der er tale om åbenbart urimelige vilkår.

Med hensyn til det generelle punkt i spørgsmålet om relationerne mellem handelspris og vurdering skal jeg blot bemærke, at dette punkt som bekendt indgår i kommissoriet for den under ministeriet for skatter og afgifter nedsatte arbejdsgruppe vedrørende vurdering af fast ejendom, som arbejder med disse spørgsmål.

Alfred Hansen (DR):

Jeg takker indenrigsministeren for svaret.

Med hensyn til indenrigsministerens kommentar om, at det ikke var rigtigt, hvad jeg har skrevet i begrundelsen for mit spørgsmål, nemlig at der ikke var gjort brug af tilbudspligten til kommunerne, kan jeg oplyse ministeren om, at jeg har fået oplyst fra Odense kommune, at der ikke har været tal på bordet fra en anden seriøs købers side.

Jeg må altså stadig fastholde, at der ikke har været gjort brug af tilbudspligten til kommunen. Selv om der har – men det har jeg altså fået bekræftet at der ikke har; der har ikke været tal på bordet – vil jeg gerne spørge ministeren, hvad ministeren forstår ved en seriøs køber. Er en seriøs køber en bror til sælgeren, er det en fætter til sælgeren eller er det en god ven, som gerne vil hjælpe sælgeren til at få så høj en pris som overhovedet muligt? Hvordan har man mulighed for at kontrollere, om det blot er et påskud,

når én siger, at han vil give så og så meget, eller det er seriøst ment?

Forholdet er det, at 16. alm. vurdering, som jo altså siger 7,1 mill. kr. for de 104 ha, finder sted stort set samtidig med Odense kommunes køb af denne gård, og Odense kommune giver altså 38,5 mill. kr. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke ministeren mener, at der er tale om et klækkeligt misforhold mellem vurdering og handelspris. Det burde være sådan, at handelsprisen smitter af på vurderingen, og vel at mærke er der her tale om kontantpris, kontant 38,5 mill. kr., men vurderingen er kun 7,1 mill. kr.

Jeg skal i og for sig ikke i denne forbindelse tage stilling til, om prisen for Landkilledgård er for høj, eller om vurderingen er for lav, men jeg vil påstå, at der er et urimeligt misforhold mellem vurderingen på 7,1 mill. kr. og handelsprisen på 38,5 mill. kr. Jeg vil gerne spørge, om ministeren deler denne opfattelse.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Ja, påstand står imod påstand. Jeg plejer ikke at komme med forkerte oplysninger fra indenrigsministeriet, og det er de oplysninger, vi har. Det er muligt, at hr. Alfred Hansen kan give mig en dokumenteret gengivelse af, hvad han har fået at vide i Odense kommune, og så vil jeg godt have det, bl. a. med borgmesterens underskrift. Det ville være rart.

Dernæst spørgsmålet om, hvad der er en seriøs køber. Jeg synes nok, det er at drive det lidt vidt at sige, at tilbudspligten i givet fald bruges af en søster, en bror eller en anden for at jobbe den pris op, som kommunen skal betale. Tror man virkelig, at kommunerne er så naive, som hr. Alfred Hansen her forsøger at fremstille dem, at de ikke har nogen fornemmelse af den slags ting?

Det er rigtigt, at der er et meget, meget stort misforhold mellem vurdering og købspris, men dermed vil jeg ikke sige, at købsprisen er forkert. Jeg har i og for sig megen tillid til Odense kommune, når de vurderer det sådan. En kommune går ikke bare ud i det blå og betaler en købspris, der er fem gange vurderingssummen, hvis den finder, at det ikke er rimeligt. Jeg tror ikke, at den handler uansvarligt med skatteydernes penge, og jeg tror i og for sig også, at der har været